

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на ПЛ. Д. К. срещу НП № 679/19 г. от 01.04.2019 г., издадено от началника на 02 РУ - СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение, квалифицирано по чл. 54, ал. 1 от ЗОБВВПИ, на основание чл. 178, ал. 1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева. От страна на жалбоподателя (в това число чрез процесуален представител) се иска отмяна на постановлението и присъждане на разноси, като се излагат конкретни твърдения за нарушаване на процесуалния и материалния закон и за недоказаност на обвинението. От името на административно-наказващия орган с неподписани писмени бележки се излагат конкретни твърдения за процесуална и материална законосъобразност на постановлението.

Налице е съществено (и неотстранимо от настоящата инстанция) нарушение на процесуалните правила, водещо до реално ограничаване на процесуалното право на защита на въззивника (чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН), а именно липсва в НП на посочване (пряко или косвено) на датата (и изобщо времето) на извършване на твърдяното административно нарушение, както изисква чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, при което положение няма как да бъде извършена проверка и относно това налице ли е изтекъл давностен срок за административно-наказателно преследване, поради което на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН атакуваното постановление подлежи на отмяна (няма как в тази хипотеза съдът да обсъжда останалите поставени по делото въпроси, включително досежно фактическата обстановка, извън въпроса за разносите). При този изход на делото съобразно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят действително има право на присъждане на разноси, доколкото същият е бил представляван от адвокат и съответният приложен по делото договор служи за разписка за заплатена като адвокатско възнаграждение сума, която в случая съвсем очевидно не е прекомерна с оглед уредбата по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като при постановяването на диспозитива относно разносите следва да се съобрази и това кои структури съгласно ЗМВР имат качеството на юридическо лице. Мотивиран от всичко изложено, съдът